



REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Nº 51

OCTUBRE

1990



" F E N T C A R R E R A N Y "

E N T R E G À L A P A G E S A

SUMARI

Editorial i Sumari	2
Feim Carrerany a les festes	3
Ca'n Font i Roig	4
Casa de la Vila	5
Sa Capella Fonda	6
La Festa de Fent Carrerany	8
Qui amb al·lots se colga	10
Poemes i gloses	13
Bullit de Notícies	14
Fotos de les festes	16
Memòria Ram	18
Correu Obert	19
Opinió	20
Problemàtica dels joves als	
Països Catalans 2	22
El Temps i Correu Obert	25
Demografia i telèfons	26
Carrerany Esportiu; Fonthisa ha	
començat la temporada	27
El Club Ciclista a les Festes	
Patronals	28
Intensa activitat del Club	
d'Escacs	30
Feim Carrerany	32

EQUIP DE REDACCIÓ

Joan Gelabert i Mas
Jaume Mestre Llompart
Jaume Santandreu i Sureda
Onofre Sureda Ribas
Magí Ferriol Bauzá

COL·LABORADORS

Tomeu Arbona
Joan Colombram Mas
Delegació d'Informació
de l'Ajuntament de Maria
Pere Fons i Pascual
Francesca Font i Miquel
M. Margalida Jordà i Bauzá
Catalina Pericàs
Enric Pozo Mas
Catalina Ramis
M. del Mar Ribas i Mas
Gabriel Vanrell i Mascaró
C. Ciclista de Maria de la Salut

Portada:
Premiats amb la Pagesa de fang.
Fotografia: Joan Torres (Última
Hora)

Fotografies:

Joan Torres (Última Hora)
Arxiu de "Fent Carrerany"
Onofre Sureda Ribas,
Tomeu Arbona,
Magí Ferriol

Edita:
Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 4.
07519 Maria de la Salut

Editorial

HAURIEM VOLGUT FER AQUESTA EDITORIAL AMB UN ÚNIC PUNT DE REFERÈNCIA: L'ÈXIT DE LA FESTA QUE ORGANITZAREM EL PASSAT 15 DE SETEMBRE PER TAL DE CELEBRAR EL NÚMERO 50 DE LA NOSTRA REVISTA. PERÒ SEMBLA COM SI ELS ESDEVENIMENTS ALEGRES NO POGUESSIN PERLLONGAR-SE MOLT DE TEMPS.

DESPRÉS DE LA CELEBRACIÓ DEL SOPAR DE "FENT CARRERANY" I ABANS D'AQUEST, EL GOIG DE CELEBRAR LES FESTES DE LA MARE DE DÉU, HI HA HAGUT ALTRES ESDEVENIMENTS QUE HAN ENTERBOLIT ELS MOMENTS DE GOIG QUE VOLIEM FESTEJAR.

EL NOSTRE POBLE HA ESTAT NOTICIA EN EL MÓN DE LA POLÍTICA IL·LENCIA I NO PRECISAMENT PER LA SEVA BONA IMATGE. ELS COMENTARIS QUE ES PODEN ESCOLTAR FORA DEL NOSTRE POBLE I EN AMBIENTS NO PARTIDISTES FAN REFERÈNCIA EXPLÍCITA A LA LLASTIMOSA IMATGE QUE TOTS ELS COMPONENTS DEL NOSTRE CONSISTORI, AQUELLS QUE EN TEORIA HAN DE REPRESENTAR ELS INTERESSOS DE TOTS ELS NOSTRES VEÏNS, ESTAN DONANT DE PORTES ENFORA, A L'EXTERIOR. NO PODEM OBLIDAR MAI QUE SI LA POLÍTICA LOCAL PASSA PER UNS MOMENTS DIFÍCILS, AIXÒ S'EXTÉN A TOTS ELS VEÏNATS DEL NOSTRE POBLE.

ELS SUCCESSIUS CANVIS DE BATLES PRODUCTE DELS PACTES POLÍTICS, ALS QUALS FINS ARA NO ESTAVEM ACOSTUMATS, LA DIMISSIÓ D'EN RAFAEL I LES MANIFESTACIONS QUE ELS NOSTRES POLÍTICS HAN ANAT FENT ALS DIFERENTS MITJANS INFORMATIUS SÓN FETS QUE MEREIXEN UNA REFLEXIÓ PER PART DELS CIUTADANS, QUE NO S'HAN DE DEIXAR DUR PER L'AGITACIÓ DEL MOMENT SINÓ PEL SENY QUE HAURIA DE PRESIDIR TOTES LES NOSTRES ACTUACIONS.



Imprimeix:
Apostol y Civilizador
Petra
Nº Depòsit Legal: PM-457/1986

+++++
+ La redacció de Fent Carrerany +
+ no es fa responsable de les +
+ opinions dels qui hi escriuen +
+++++

FEIM CARRERANY.

"FENT CARRERANY" va participar en aquestes passades Festes de la Mare de Déu amb l'organització d'una exposició de pintures i d'escultures a càrrec de Rafel Forteza.

Gràcies a l'ajut de la Banca March, es va poder editar un petit catàleg de l'exposició amb la reproducció d'una de les obres exposades.

El lloc d'exposició va esser la Casa de la Vila. Les obres estaven repartides entre l'entrada i el primer pis. Un total de sis escultures, algunes d'elles de gran tamany, i onze pintures, varen esser les obres exposades i la major part d'elles va havien estat comprades abans de dur-les aquí al nostre poble. Sense cap dubte, la major atracció va esser la escultura col·locada al centre de la porta de la Casa de la Vila per la part de dintre i de nom "La Huida". Moltes foren les persones que s'interessaren per ella i per desgràcia de tant de tocar-la espanyaren la cadena que portava la figura, si bé l'autor la va poder arreglar.

El dia de la inauguració es va reunir un bon grapat de gent, com ja va passar en l'exposició de na Julia Davis. Bon senyal. En aquestes Festes l'oferta artística era doble i de gran qualitat i a partir d'ara amb la Capella Fonda esperam sigui més numerosa i interessant. Per la nostra part, i a manca de petits detalls a concretar, els primers dies de Novembre oferirem una exposició de fotografia artística a càrrec de gent jove de varies localitats de Mallorca, entre ells el darrer guanyador del II Concurs-Exposició de fotografia de FENT CARRERANY", Miquel Morey i Mas.



EXPOSICIÓ RAFEL FORTEZA COSTA

FESTES PATRONALS DE MARIA DE LA SALUT
1990

ORGANITZA:

ASSOCIACIÓ CULTURAL «FENT CARRERANY»



CA'N FONT I ROIG A LA PREMSA NACIONAL

El passat dia 16 de Setembre va sortir al suplement dominical del diari ABC un reportatge sobre la casa que la família Fontirroig va tenir a Ciutat fins al segle XVII.

Situada a poca distància de la catedral de Palma dins un entramat de carrerons i placetes s'aixeca un edifici que guarda en el seu interior històrics tresors arquitectònics i obres d'art. És un dels pocs vestigis que queden del domini àrab a l'illa, fa quasi mil anys.

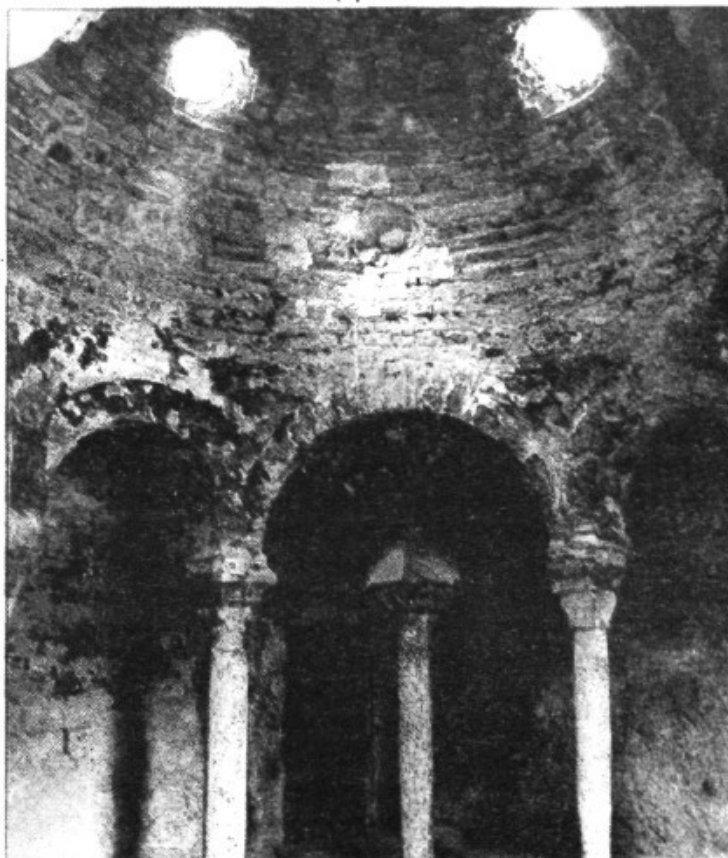
La Casa Fontirroig ha estat vinculada a la família durant molts d'anys, passant de generació en generació i trametent el seu patrimoni històric de pares a fills. Oriünda de Maria de la Salut i propietària de l'illa de Cabrera fins l'any 1834, la família Fontirroig es va establir a Ciutat i va construir aquesta meravellosa residència projectada i acondicionada per poder viure en ella les distintes generacions.

En el segle XVIII passa a la família Morell, de la vella noblesa illenca i grans propietaris de finques i terres d'olivar. D'ells passa finalment a la família de Salvador Espanya Morell, segon fill del comte d'Espanya i ara pertany als seus descendents.

Està considerada com una de les cases més completes i en ella cada dinastia ha depositat les seves senyes d'identitat, conservant com a denominador comú un gran respecte i estima per la llar familiar.

La casa Fontirroig no ha conservat sempre la seva estructura ni estil original. Les reformes han estat moltes a través dels anys i cal destacar la feta en el segle XVIII. En aquesta època, es tractà de donar-li un cert aire italianitzat a la casa, substituint part dels magnífics enteixinats de fusta dels sòtils, per pintura i estuc, i els tapissos de parets a base de sedes i brocats.

En el segle XIX, el seu propietari de llavors Pere Morell, va fer construir un pont que comunicava la casa amb el jardí que fins al moment no passava d'esser un petit hort. Allà es conserven els famosos banys àrabs, considerats com una joia històrica donat que és una de les poques relíquies musulmanes de l'illa. Daten del 1100 i bàsicament eren una sala de banys turcs o sauna que suposadament comunicava amb l'antiga mesquita, avui convent de



Santa Clara. És una sala de planta quadrada, dotze columnes amb desiguals capitells que aguanten una cúpula de mitja taronja en la que s'obren vint-i-cinc lluernes, la majoria d'elles tapades avui en dia.

Si bé la Casa Fontirroig no compta amb un vistós pati obert a la façana amb un reixat com a porta principal, com passa a moltes de cases de Ciutat, sí que és de les poques edificacions que s'adornen amb un fresc i relaxant jardí, autèntic paradís de pau i tranquil·litat.

Jaume Mestre.



Casa de la Vila

COMISSIÓ DE GOVERN DE DIA 13 DE SETEMBRE

Sessió ordinària a la qual hi assisteixen tots els seus components. Es prengueren els següents acords:

2.- Donar compte dels escrits oficials rebuts i especialment:

- De la Càmera Oficial de Comerç, comunicant una sèrie de queixes, per l'existència d'uns punts negres per acumulació de fems a Sa Gravera des Puig, Carrer Ramón Llull i Siquia Real.

- De Sefobasa, comunicant l'inici de la campanya de lluita contra la processonària a les finques de pinar del terme municipal.

3.- Aprovar la proposta de Batlia, consistent en encomanar un pressupost amb el seu estudi pertinent per arreglar els clots d'alguns camins del terme i incloure'l, si procedeix al pressupost de l'any 1991.

4.- Aprovar la proposta de Batlia proposant el reconeixement i agraïment als dos peons municipals i a l'Auxiliar de Policia Municipal per l'esforç fet en el treball durant les passades Festes Patronals.

5.- Aprovar la certificació de l'Obra "Construcció d'un forn crematori" i de la corresponent factura de 730.000 pts. al contractista D. Jordi Pastor.

6.- Precs i Preguntes: El Sr. Batle formulà els següents prec:

- Remetre escrit de felicitació a Antoni Mulet per la consecució de la medalla de bronze al Campionat Mundial de Ciclisme Universitari.

- Que la recaptació de tributs de la C.A. passàs a realitzar el cobrament dels rebuts de l'Impost de Circulació de Vehicles un divendres i si fos possible un altre dissabte.

- Remetre escrit als propietaris afectats pels fems a "Sa Gravera des Puig", a fi de parlar amb ells

i trobar una solució conjunta al problema.

PLE DE DIA 17 DE SETEMBRE

Sessió extraordinària amb assistència de tots els seus components. Es prengueren els següents acords:

1.- Aprovar, per unanimitat, l'acta de la sessió anterior (17-8-90)

2.- Pressuposts Municipals 1990: No aprovar els pressupost per majoria-

- absoluta, amb el següent resultat: 5 vots en contra de l'aprovació (PP-UM), 2 abstencions (IDM) i 2 vots a favor (PSOE).

3.- Deixar pendent sobre la taula l'aprovació de l'oferta d'ocupació pública.

4.- Deixar pendent sobre la taula l'aprovació de les Bases de la convocatòria d'ocupació pública.

5.- Reafirmar la inclusió en el Pla Quatrienal d'Infraestructura Hidràulica, la sefona fase de l'"Abastament i Sanejament integral" amb un pressupost de 131.139.148 pts.

6.- Aprovar l'expedient de sol·licitud de finançament al CIM de l'obra "Construcció de Vestidors i instal·lacions complementàries" amb un pressupost de 10.853.734 pts i demanar-ne la inclusió dins el Pla Territorial d'Equipaments Esportius, per a 1991.

PLE DE DIA 28 DE SETEMBRE

Sessió extraordinària a la qual no hi assisteix el regidor Sr. Antoni Morey. Es prengueren els següents acords:

1.- Aprovar, per unanimitat, l'acta de la sessió anterior (17-9-90)

2.- Assementar-se de la renúncia irrevocable del Sr. Batle al seu càrrec.

Sa Capella Fonda

Dia 8, festa de Maria, s'inaugurà la Capella Fonda com a local pel poble. Un grup de joves foren els padrins i alguns d'ells s'expressaren públicament amb paraules d'alliberament i il·lusió. En Jaume Santandreu estava feliç amb la seva obra. En Pere Alemany, que jha estat el primer en exposar, s'expressava amb paraules com aquestes: "Estic molt content de Maria perquè és un poble que m'entén". El Batle, Rafel Oliver, alabà l'obra i donà les bones festes al poble. El regidor de Cultura, parlava representant l'Ajuntament i En Pere Fons a la Parròquia.

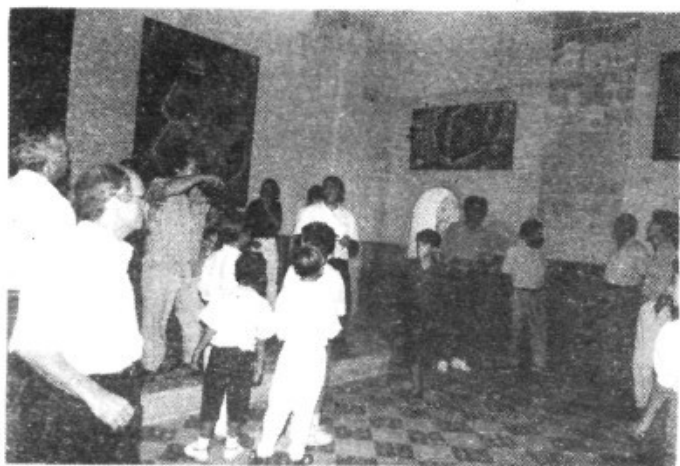
PARLAMENT DEL REGIDOR DE CULTURA, MAGI FERRIOL

Bon dia de la Mare de Déu a tots:

En primer lloc, i en molt poques paraules, vull deixar constància de la satisfacció que em produeix el que tenquem a Maria, un nou espai per a la cultura, per a les trobades, per a la recerca cultural, i a més de nou és bell, dins el marc del temple, com és aquest el de la Capella Fonda, que anam a inaugurar.

Quan just fa tres dies el nostre co-rector, Jaume Santandreu, em demanà que vos dirigísunes paraules en aquesta presentació, em despertà la curiositat de saber més coses sobre aquest edifici que ara canvia d'ús. Els de la meva edat sempre l'hem vist igual. Me vaig acostar al local de la Tercera Edat per a parlar amb els nostres vellets i treure'n algunes dades de la seva construcció. Tots recordaven l'edifici amb les parets exteriors amb les cornises posades, les quatre columnes laterals i les arcades que les ajunten, aquesta porta exterior, la que s'ha obert ara des de l'església per anar al campanar, i tot això a cel obert, sense teulada. "Ses voltes" les anomenaven. Per tant la data d'inici de la seva construcció l'haurem de cercar en documents, ja que fuig de la seva memòria, però segur que fou dins el segle passat.

I parlant amb mestre Guillem Carbonell, em contà que dirigí les



obres d'acabament de la capella, son pare, Guillem Carbonell Mascaró, mestre Guillem "Barber", el qual era en aquells moments el picapedrer de la parròquia. Hi treballaren tots els picapedrers de Maria i tots hi feren jornals gratuïts. Es començà amb la reforma de la teulada de tota l'església, cap a l'any 44, i la capella quedà llesta l'any 51. El rector era en aquells moments D. Miquel Estades.

De llavors ençà just una reforma, cap a l'any 71, per adequar l'altar a les noves corrents conciliars. Es mogué l'altar de lloc per poder celebrar la missa de cara a la gent.

I per acabar, aquesta altra que no vos cont perquè l'heu vista o o la veureu, que començà ara fa un mes.

També em satisfà que la inauguració sigui també la d'una exposició de pintures d'En Pere Alemany, pintor mariando, nascut a Campanet, que a poc a poc extén el seu nom i el del nostre poble per tot el món.

Res més, moltes gràcies i que ho disfruteu.

PARLAMENT DEL RECTOR, PERE FONS

Sr. Batle, regidors representants del poble i tot el veïnatge de Maria:

En un dia assenyalat, festa de Nostra Senyora de la Salut de 1990, hem volgut inaugurar com a local pel poble, la "Capella Fonda" de la parròquia de Maria.

En Jaume i un servidor pensam que la parròquia és del poble i pel poble i per això volem que el poble s'hi pugui acostar i ho pugui utilitzar. Creim que la creença va molt unida a la cultura i a les costums de la gent i pensam que un poble ha de recordar la seva història i ha de crear nova història.

El passat és la corona de l'home, el present és la vida del home i el futur, la il·lusió de l'home.

Els avant-passats de Maria crearen bellesa, foren constructors d'aquest preciós monument, que és el temple de Maria.



D. Miquel Estades, de feliç memòria i conegut i respectat per tothom, va acabar aquesta capella fonda. Ara, D. Miquel, des d'allà on ens pugui veure, coontemplarà que la seva obra no ha mort, que té vida, que el poble de Maria conserva i utilitza aquesta joia.

Volem que ningú s'hi senti extern. Volem que, superant creences, racismes, clans, diferències i malpensants, trobem un punt d'unió, lluita i amistat: La Cultura.

Avui hem tengut la sort de començar aquesta tasca amb una exposició del gran pintor, Pere Alemany, veí de Maria i resident a Son Fogueró. Gràcies, família Alemany, per haver volgut exposar dins aquesta capella fonda.

Volem recordar avui tots els qui han fet possible aquesta reforma: picapedrer, fuster, electricista, ferrer, etc.

Volem agrair a la Casa de la Vila el seu entusiasme per aquest local i a tots i a cada un de vosaltres, el vostre recolzament i ajuda. Gràcies a tots per haver vingut a aquest acte i que per molts d'anys poguem veure les Festes de la Mare de Déu de la Salut.

EL SOPAR DE "FENT CARRERANY"

El passat dia 15 de Setembre, la nostra associació va celebrar amb un sopar a S'Alqueria des Comte el número 50 de FENT CARRERANY i els més de quatre anys de vida. En total 137 persones ens reunirem per tal de passar una vetlada en harmonia i goig en torn a unes taules, entre amics i veïnats.

A les 20'30 hores alguns ja erem a la Plaça des Pou i des d'allà anàrem a visitar l'exposició de Pere Alemany a la Capella Fonda, a l'església, que dies abans s'havia inaugurat com a sala d'exposicions i altres actes.

Uns i altres anàrem arribant a S'Alqueria amb diferents cotxes i es pot dir que a l'hora indicada no hi faltava ningú, excepte el Director General de Cultura del Govern Balear Jaume Martorell, que no va assistir.

A darrera hora alguns s'apuntaren a la vetlada i uns pocs es daren de baixar. De totes maneres, el 15 de Setembre serà una data que s'haurà d'escriure amb lletres d'or dins la història de l'Associació "FENT CARRERANY".

Després del sopar, es va fer entrega a les diferents persones que, segons consideració de la Junta Directiva i d'algun soci, eren mereixedores de la "Pagesa de Fang" que "FENT CARRERANY" ja té com a símbol i que han rebut aquelles persones que d'una o altra manera han fet una activitat de forma altruïsta per l'Associació. En aquesta ocasió volguérem estendre les nostres xerxes i distingirem en Pere Serra, president del Grup Serra, amb l'esmentada estatueta, en representació de totes les persones que fan possible la Gran Enciclopèdia de Mallorca. En un petit parlament va felicitar l'Associació i la revista i la va convidar a seguir lluitant per una major llibertat d'informació i d'expressió.

El Motor Club COP DE GAS, representat per Bernat Quetglas, el president, i acompanyat d'alguns dels bons amics d'aquest actiu club, el va rebre en reconeixement a la gran tasca que han duit a terme en la promoció de l'esport del motor i l'organització de proves amb





l'èxit que tots coneixem. També el Club Ciclista de Maria en el seu desè aniversari va esser premiat amb la nostra pagesa. Antoni Font, el seu president des de fa quatre any, la va rebre en reconeixement a la serietat del seus treball i els èxits dels seus corredors i de l'equip en les proves on han participat. Uns i altres varen esser rebuts i premiats amb aplaudiments pels assistents, de la mateixa manera que es va celebrar el nom de Pere Alemany per haver fet possible la portada en color del número 50.

Sens cap dubte el moment més emocionant va esser quan el nostre rector Pere Fons, i sense saber-ho ell, el varem requerir a l'escenari per entregar-li una pagesa, davant la sorpresa i l'alegria de tots els assistents que tampoc sabien res de l'entrega. Gràcies a Pere Fons, que ens va avançar les primeres 60.000'-Ptes. poguérem comprar l'ordinador amb el qual hem muntat tots el números de la revista. Tal fet mereixia esser agraït i d'aquesta manera tan humil ho fèrem.

Amb festa de la nostra terra, és a dir ball de bot i cant, posàrem un fermall d'or a la nit. L'amo en Xesc de Son Cloquis amb les seves mateixes i jotes, l'Escola de Ball de Bot de Maria i la Coral Verge de la Salut animaren la resta de la vetllada amb cançons, ball i música. A tots ells gràcies per haver vingut a fer-nos més alegre i especial el 15 de Setembre.

L'Associació de la Premsa Forana va estar representada pel seu secretari i paísà nostre Onofre Arbona i tots els mitjans de comunicació de tirada regional escrits assistiren a la festa i en les seves edicions del dilluns donaràn compte del que havia passat. Conservam retalls d'Ultima Hora, Balears i El Dia i inclús una emissora de ràdio, Antena 3 de Capdepera va dedicar els dies anteriors i el dilluns comentaris i entrevistes a aquest gran dia.

QUI AMB AL. LOTS SE COLGA... O CRÒNICA

M'ha costat molt decidir-me a fer aquest escrit. Com més petit és l'espai on et mous, més difícil és fer-ho sense topar amb qualcú. I Maria és petit, molt petit, massa petit.

Quan es feren les darreres eleccions locals vàrem ser molts els que ens alegràrem dels resultats. Hi havia la possibilitat, després de molts anys, de tirar endavant un projecte de gestió municipal des d'una òptica mínimament progressista. D'aquesta manera, vàrem intentar ignorar que el "pacte" subscrit entre UM, Independents i PSOE, era un pacte que venia definit més per deixar de banda aquells que venien comandant el poble des de feia tants anys, que sobre les bases d'un programa consensuat i defensat per tots els seus signataris. I des del primer moment, les actituds d'infantilisme i poca responsabilitat començaren a sorgir. La gent del P.P., aleshores encara A.P., oblidaren ràpidament el paper de comparsa que havien hagut de suportar els membres de l'oposició les dues passades legislatures i enlloc d'assumir la veu de l'oposició, optaren per no aparèixer per l'Ajuntament, excepte en comptades ocasions. Els altres tres, amb la paella pel mànec i amb la tranquil·litat que dona estar sense oposició, arribaren a l'acord de repartir-se la batlia entre els seus respectius caps de llista. I del "Programa" què? No n'hi havia cap de programa; no n'hi ha hagut mai. Se reparteixen les comissions, deixant via lliure als responsables i s'acorden unes Comissions de Govern on es debatin i s'aprovaran tots aquells punts que després aniran "dats i beneïts" als plens.

I comencen els malentesos i comencen les tensions. Rellegiu la secció del Correu Obert d'aquesta revista i veureu com les acusacions, les disputes i fins i tot els insults entre els membres del pacte sovintegen de valent. Obres que es fan emmig d'un carrer amb el vist-i-plau de l'Ajuntament, iniciatives particulars que no compten amb el seu vist-i-plau, però que de totes formes tiren endavant, etc..

Bandejant d'una banda a l'altra, sense un calendari de prioritats, amb coses positives, és cert, el primer terç de

legislatura va passant mentre els rumors de si en Miquel Torelló dimitirà o no van augmentant. Qualsevol observador extern al qual li parlassin de pacte se'n faria creus.

I arriba el segon. Espectacular entrada dels Independents amb el seu cap parlant de turisme rural i plantejant una possible revitalització de la vida econòmica del poble. Tot això a estudiar, és clar. I els altres mutis i sorpresos. Cadascú per son vent!

Mentre tot això va passant, l'equip redactor de les Normes Subsidiàries, que s'arrossegueu d'anys enrera, és canviat (els motius no han quedat mai clars del tot) quedant en suspens el procés. Alhora comencen a circular rumors d'una possible modificació substancial de les Normes amb la introducció, com a terreny urbanitzable, d'una part de la finca de Montblanc, en base a un compromís signat el mes d'Abril del 89 per tots els grups de l'Ajuntament, amb una empresa que es compromet a donar una quantitat determinada de doblers en uns terminis fixats. I sense encomanar-se a Déu ni al diable, sense tenir en compte que la jugada pot sortir malament, l'Ajuntament demana un milió de pessetes a compte a l'esmentada empresa, per liquidar l'equip que fins aquell moment havia estat treballant en el projecte.

No pretenc sebre de lleis, però ningú no em farà creure que aquesta primera passa donada per la Comissió de Govern de la majoria municipal no entri dins els annals de la innocència més pregona o del suborn més descarat.

Segueixen les coses rares i les presses. En una Comissió de Govern de dia 7 de Juliol del 89 es nomena el nou equip redactor de les Normes i just tretze dies després, el 20 de juliol i en un Ple Extraordinari s'aprova, per unanimitat (el P.P. també), l'Avang de les NN. SS. D'això se'n diu treballar a escarada!

El mes de Setembre i una vegada passat el temps d'exposició pública, comencen els problemes. En un Ple Extraordinari fet el dia 21 de Setembre (aquesta vegada els del P.P. no s'hi presenten) els socis del PSOE es desenten de l'assumpte, diuen que no ho veuen gens clar i proposen revisar el conveni subscrit amb l'empresa Meridional

INACABADA D'UNA LEGISLATURA DESGRACIADA

Mallorca, S.A.. Primera frenada, en una carrera de velocitat, fins aquells moments imparables.

El mes d'Octubre comença mogudet. En un Ple Extraordinari celebrat dia 10 s'aconsegueix l'Aprovació Inicial de les Normes (aquesta vegada el P.P. hi acudeix sencer; no fos cosa que l'aprovació no tiri endavant), amb l'abstenció dels dos representants del PSOE.

El dia 20 té lloc un espectacle realment penós, però que mostrava la realitat de la situació del moment. En un debat muntat pel "Diario de Mallorca", en Magí Ferriol (Independents) surt a defensar, tot solet i amb més moral que l'Alcoià, un projecte que, ni coneix, ni sap per on va. Les bufetades li cauen de per tots costats. L'empresa, convidada al debat, mutis. No s'hi presenten. Si no fos real, pareixeria una novel·la d'en Kafka.

La publicació al BOCAIB de l'Aprovació Inicial de les Normes, amb Montblanc com a zona urbanitzable, demostra que a pesar de tot, el projecte tira endavant.

Ah, i a pesar de tot, el Pacte continua! Déu meu, quin embolic!

El mes de Desembre del 89, 5 regidors de l'Ajuntament, els dos d'UM, els dos Independents i el cap de llista del P.P. viatgen a Madrid a compte de l'empresa. Tornen més convenguts que mai que a Maria, diuen, li ha tocat la "grossa". Un article d'en Bartomeu Pastor publicat en aquesta revista el mes de Febrer, on exposa uns punts de vista que fan no aconsellable la urbanització de Montblanc, és ignorat pels avaladors del si al projecte.

El mes de Febrer s'aproven provisionalment les Normes Subsidiàries i se remeten a la Comissió Provincial d'Urbanisme perquè procedeixi a l'Aprovació definitiva. Aquest cop el PSOE sembla que ja hi veu clar del tot i vota en contra. Tal com passa darrerament l'Ajuntament funciona per dues vies paral·leles. A l'hora de decidir sobre Montblanc el pacte és entre PP, UM i Independents, però el Pacte de Govern municipal segueix entre UM, Independents i PSOE, amb el PP al marge i sense formar part de les Comissions de Govern. Està clar, no!

Igualment s'aproven (el grup del Pacte de Montblanc, és clar!) unes clàusules complementàries al Conveni amb l'entitat Meridional Mallorca, S.A.. Entre les coses curioses d'aquest conveni, hi ha una altra baixada de calçons de la majoria urbanitzadora municipal. La vigilància i seguretat de la urbanització correrà a càrrec dels "homes de Harrelson" de Meridional Mallorca, S.A.. Haurem d'anar amb compte, perquè, segur que duran la porra més dura que la del Municipal Tomeu!

Mentrestant, i segons el Pacte subscrit després de les eleccions, els Independents han de deixar la batalla a favor del PSOE. Ningú no ho veu clar. Els rumors corren. La lògica no funciona per enlloc i pot passar qualsevol cosa.

El 16 de Març en Rafel Oliver, PSOE, és elegit batle amb els dos vots del seu partit, els dos dels Independents i el del Cap de llista d'UM. L'especulació per l'absència no justificada del segon d'UM a l'hora de la votació, confon més el panorama.

El tercer batle de la llista entra doncs fent unes declaracions sobre la urbanització de Montblanc. Deixa clar que la seva oposició a la urbanització no és per si Montblanc ha de ser o no urbanitzable (pareix que tant li fa!) sinó per la manera com es fa. És clar; declarar-se ecologistes a Maria i no fer-ho a la faraònica Calvià o a Cabrera, semblaria una contradicció. ("Potser si la urbanització fos més petita", diu ell). A la fi sabem què pensen.

El mes de Maig, la Comissió Provincial d'Urbanisme aprova per unanimitat les Normes Subsidiàries de Planejament. Segons el conveni signat per l'Ajuntament, l'empresa urbanitzadora havia de lliurar a l'Ajuntament 15 milions de pessetes a la seva aprovació. Passa el temps i l'empresa no dona senyals de vida. Comencen els rumors. La televisió, la premsa i la ràdio es fan ressò de la notícia, però l'empresa, mutis. En el pressupost, per aprovar, de l'any 90, aquests 15 milions figuraven clarament com a entrades segures.

Mentrestant se sap que el PSOE, el PSM i el GOR han presentat recursos d'alçada contra l'aprovació definitiva de les Normes Subsidiàries. L'empresa fa acte de presència per manifestar que no en

donaran ni cinc mentre no tinguin l'absoluta seguretat que les Normes, amb Montblanc com a zona urbanitzable, tiri endavant. Demana un temps a l'Ajuntament per fer arribar l'aval, a canvi d'una declaració explícita de rebuig als recursos d'alçada. El Pacte de Montblanc, acota el cap, diu que sí, i fa una declaració en aquest sentit. L'altre Pacte, "aquell del Progrés" no es posa d'acord a l'hora d'aprovar els pressupostos, amb o sense els 15 milions, i després d'un estira-i-amolla de si dimiteix-no dimiteixes, queda definitivament romput el passat mes de setembre, amb l'anunci de dimissió d'en Rafel Oliver.

Passem comptes!

El P.P. desplaçat de la gestió municipal decideix que els altres s'ho muntin pel seu compte; apareixen quan volen, fins que el tema de Montblanc els obliga a ficar-s'hi de ple, no fos cosa que s'aprovi i ells no hi hagin pres part. A l'hora de fer valoracions o justificacions de la seva actuació opten per callar. És clar! Què han de dir?

U.M. es troba formant part d'una majoria municipal, que ideològicament no sembla lògica. Els enfrontaments entre els caps de llista del PP i UM l'ha fet decantar.

Fan allò que per raons ideològiques i de tarannà ja estam acostumats a veure. El fet de comptar amb el polític més "professional" de l'Ajuntament els permet sortir ben parats de totes les situacions. Els seus moments de tensió dins del pacte queden diluïts, perquè l'aliança amb el PP arrossega massa problemes per tirar endavant. S'apunten al carro de Montblanc des del primer moment.

Els Independents que accedeixen a l'Ajuntament per primera vegada i que en una declaració de principis programàtica proclamen el seu tarannà progressista, nacionalista i ecològic, es troben, sense adonar-se'n, com a abanderats i defensors de la urbanització de Montblanc. "Ja ho tenim!" pensen ells. "Ja tenim el poble salvat!". Incapaces de fer altra valoració i reflexió sobre el tema que la suposada entrada de doblers a l'Ajuntament, s'hi tiren de cap i no tenen cap perjudici per pactar amb qui sigui, per tirar el carro endavant. En setze mesos de gestió tiren endavant amb les Normes, hi introdueixen Montblanc i segueixen al peu de la lletra les instruccions que l'empresa

urbanitzadora els marca. Ah! com que van de legals per la vida mantenen el Pacte de batles, perquè allò que se signa és sagrat.

I el PSOE? Per l'estil. Si equivocar-se és humà, el PSOE ho demostra a bastament. Del sí al projecte urbanitzador al seu no, passa gairebé un any. No serà fins al Febrer d'enguany quan el seu no a l'Aprovació de les Normes quedi ben definit. Amb l'aclariment que aquesta negativa és a la manera com s'han duit les coses, no a la urbanització en si. Però també és cert que no té cap mania a apuntar-se al carro dels batles sabent que la majoria municipal funciona ara per un altre camí. La idea que apunten de bon començament els seus portaveus, que des del càrrec de batle les dificultats a la urbanització seran majors els dona la raó abans i ara, amb la dimissió d'en Rafel. Si hi havia una oportunitat única per mostrar al poble de Maria, com l'Ajuntament s'ha compromès fins a uns límits humiliants amb l'empresa urbanitzadora, era precisament ara. Mantenir-se en el càrrec i obligar els altres a actuar en contra seva, demostrar que l'empresa ha incomplert sistemàticament els pactes signats, denunciar-la als jutjats i encapçalar la protesta per altres camins que els burocràtics, era una responsabilitat que no han volgut, o no han sabut assumir.

El que pot passar a partir d'ara és, com tot, imprevisible. Si hi ha un perdedor en tot això, és la gent de Maria en el seu conjunt. Al marge d'una iniciativa com aquesta, sense haver estat consultada en cap moment per aquells que en teoria representen els seus interessos, ha vist com l'Ajuntament es convertia en una casa de barrets on, qui no ha dit res de tot el temps, (l'empresa urbanitzadora) ha estat qui ha mogut els veritables fils de la institució, n'ha marcat les pautes i ha possibilitat aquestes estranyes aliances municipals.

Ja he dit al començament, que obrir la boca i mostrar la "lògica" de les actuacions dels nostres representants a l'Ajuntament en aquesta legislatura, podia implicar qualche topada. Estic disposat a aguantar-la, però que tothom assumeixi també la seva part de reponsabilitat en aquesta successió desgraciada d'actuacions.

Poemes i Gloses

Un sofà sense respatria
per seure no va molt bé,
i ara com ho haurem de fer
en es poble marier
que han dit que no tenim batle?

S'arròs amb dos bulls és cuit
si té bona flamerada,
i pareix una pardalada
que una Ajuntament honrada
es batle les hagi fuit.

Va per dedins sa processó,
van remogudes les abelles,
ses perdiu van a parelles
com una guarda d'ovelles
qui han perdut es pastor.

I si en es poble de Maria
hi hagués formalitat,
es batle hauria aguantat
es temps que li perteneixia.

Sabem que es poble marier
és un poble honrat,
noble i molt acreditat,
i si de batle en troben cap,
mos faci les coses bé.

Públic vos ho faig present,
en es poble marier
un batle hem de menester
que faci les coses bé
i que tengui coneixement.

N'és l'autor el glosador
Joan Colombram Mas.

A LA GATZONETA

Sonet alexandri compon la meva glosa
per definir cabdal el distintiu exacte
de l'ésser camperol, tot escollint el tacte
d'agombolar els mots dins l'esvelta carrossa

de les antigues rimes, pomposes, vellutades,
que entretoquen paraules sens cisellar el caire
de l'agror burxadissa, talment el sermonaire
que abilla matusseres tornioles debades.

Tanmateix un sol gest, imperatiu, palès,
precisa, d'un sol tret, el tarannà pagès:
per molt que aprengui a fer el nus de la corbata

i manegi als àpats ganivet i forqueta,
per molt que enguanti els calls amb una nova escata,
a l'hora de ser ell, ho fa a la gatzoneta.

Del llibre de poemes "NISSAGA DE SEN"

Obra d'En Jaume Santandreu Sureda.



BULLET de notícies

EXCURSIÓ DE LES DONES DE NETEJA

El passat Dissabte dia 22 de Setembre el grup de dones que fan net a l'església acompanyades d'alguns dels seus marits anaren d'excursió a Menorca.

Sortiren de Maria amb autocar a les 6'30 h. per anar cap a l'aeroport de Son Sant Joan des d'on sortiren cap a Menorca a les 8'45 h.

Eren un total de 59 persones.

A l'arribada a l'aeroport de Maó els esperava un autocar amb un guia que els acompanyà tota la jornada.

Visitaren Maó, el seu port i la fàbrica de Gin Xoriguer, les ruïnes dels talaiots de Talati de Dalt, la ciutat dels pescadors, Cala Galdana on dinaren, Ciutadella, el seu port, la catedral i els seus monuments, Monte Toro, Fornells i altres indrets interessants de l'illa.

La majoria d'ells vingueren carregats de formatges ja que visitaren la fàbrica de formatges Coinga.

L'excursió estava organitzada i subvencionada en part per la parròquia.

Onofre Sureda Ribas.

ACTIVITATS "CAPELLA FONDA"

El dia 6 d'Octubre a les 9 h. del vespre hi haurà una fritada i sangria per a joves.

Pel dia 13 d'Octubre està prevista una conferència sobre "Drogodependència" SIDA i Joventut a càrrec del Dr. Miquel Barceló.

Pere Fons.

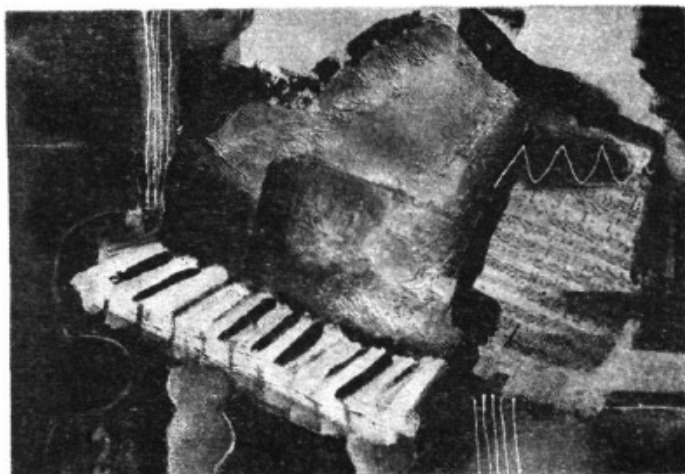
COMENÇA UN NOU CURS A L'ESCOLA DE MÚSICA

El passat Dilluns, dia 1 d'Octubre començaren les classes a l'Escola de Música del nostre poble.

Cal dir que el curs passat va acabar bastant bé ja que aprovaren el 61 % del total d'alumnes que anaven a classe i alguns d'ells no s'examinaren.

Aquest any s'ha ampliat amb un nou curs, 4art. de Solfeig i amb bastantes classes de piano, tantes que fa que se'ns hagi quedat petit.

S'intentarà introduir un nou instrument, la guitarra, ja que hi ha un grup de gent interessada en aquest instrument.



El número d'alumnes ha augmentat bastant, si hi ha algú més interessat ens ho hauria de fer saber aviat, abans que es duguin moltes classes fetes.

Onofre Sureda Ribas.

CATEQUISTES

Dia 12 d'Octubre a les 8'30 començarà la preparació dels catequistes. Hi estan convidats els que participaren altres anys i tots els qui se sentin cridats a aquesta tasca.

Pere Fons

EL PAS CAP AL FUTUR

Amb aquest lema que hem posat al títol, ha tingut lloc al Monestir de Lluc, des del dia 27 al 30 de Setembre passat, el VI Seminari d'Informació i Estudi organitzat pel grup Blanquerna. Pel que a nosaltres ens afecta, recordarem que En Jaume Santandreu ha intervingut en aquest encontre amb la conferència titulada "El silenci de la nostra societat mallorquina". La representació mariera era molt notable, ja que si en Santandreu era un dels conferenciants, més d'una vintena de joves del nostre poble formaren el grup més nombrós de tots els assistents a les Jornades.

BULLIT de noticies

PREMIS 31 DE DESEMBRE

Com cada any, L'Obra Cultural Balear convoca el Premis 31 de Desembre amb la finalitat de reconèixer, d'estimular i fer sorgir tot tipus d'actuacions, d'comportaments i d'activitats encaminats a afavorir l'ús normal de la nostra llengua en tots el àmbits de la vida social i pública, a promoure la cultura

ES VA MORIR L'AMO EN LLUC FIOL

Poc temps abans de cumplir els cent anys, ho hauria fet el primer dia de Novembre, va morir l'amo En Lluc Fiol.

Des de la Casa de la Vila ja s'havia pensat en fer-li un homenatge popular, el qual per desgràcia no ha estat possible. A "FENT CARRERANY", l'amo En Lluc va esser el protagonista de "Sa Xerradeta" del mes de Febrer de l'any passat. En ella, ens comtà les seves vivències i com era Maria en el passat. Els autors de l'esmentada xerradeta, varen esser el seu net Jaume i en Pere A. Pons. El cel sia ell.

Jaume Mestre.



PREMIS
31 DE DESEMBRE
1.990



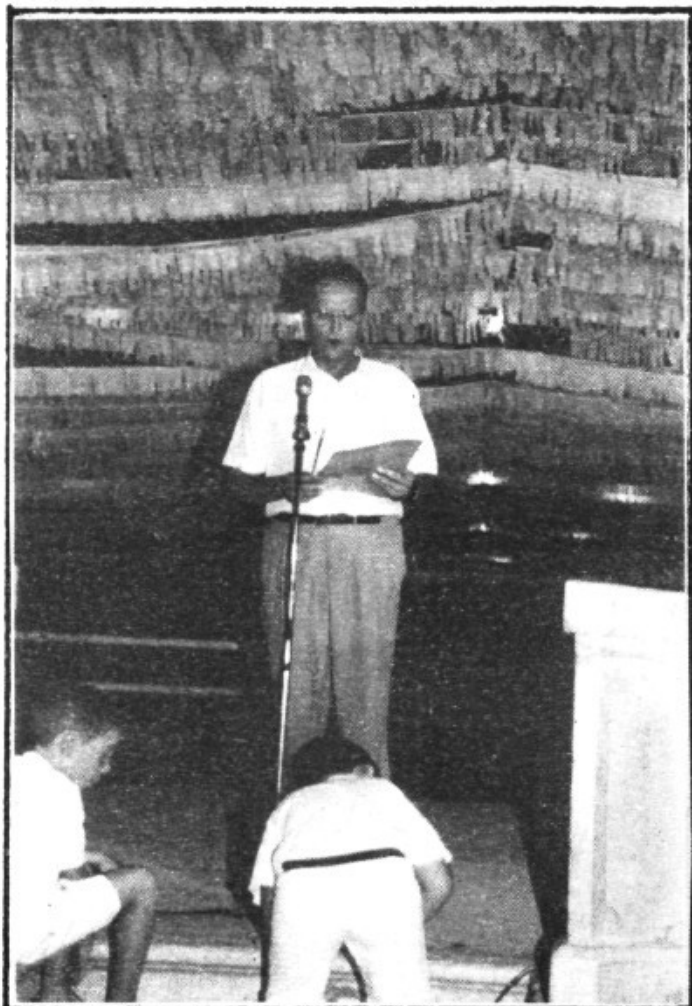
i a desvetllar i a desenvolupar la consciència nacional pròpia de les Illes Balears.

El termini de la presentació de candidatures acabarà el dia 15 de Novembre i el veredicté es farà públic durant el mes de Desembre en un acte social. El premi consistirà en una placa dissenyada expressament per Pere Martínez Pavia i un diploma acreditatiu.

Jaume Mestre



fotos de



El pregoner fou D. Alfredo Gómez



Ana i Jaume, Duo Natura



Aquests són els que més
disfruten de la festa



El ball de l'Oferta

les festes

17 (313) FENT CARRERANY



Ens visità el Sr. Canyelles



Molta gent a sopar



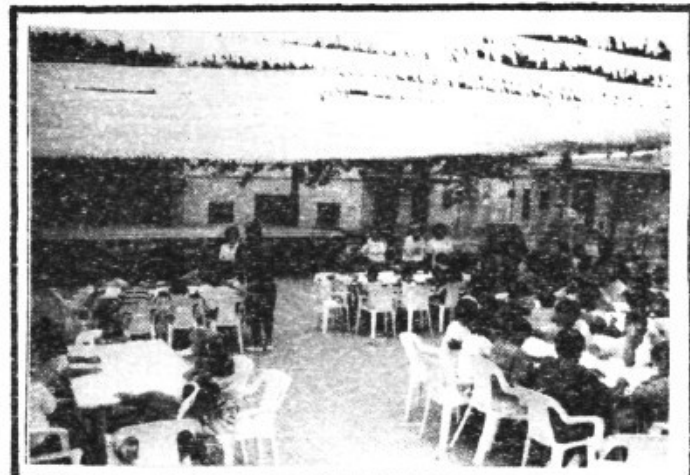
La coral ens oferí un concert



La Banda de Tambors i Cornetes



La festa del grup d'esplai



Molts d'infants dibuixant

MEMÒRIA R.A.M.

CA SES MONGES

Seguint amb la rememorança de llocs i fets de Maria en temps de ma infantesa, vull parlar del meu pas per les escoles de Maria, començant per l'etapa de Ca Ses Monges.

El meu record de l'escola de Ca Ses Monges és més intens que el de l'escola pública, encara que el temps que hi vaig passar a cada una d'elles degué esser el mateix. Tal vegada pel fet de ser la primera. En aquell temps l'escola de Ca Ses Monges era molt concorreguda ja que a més del parvulari, tenien nines de fins a 14 anys.

Supòs que frases com "mi mamá me ama", "mi mamá me mima", "yo amo mucho a mi mamá", estan dins el més profund dels records de molta gent. Són frases de la cartilla de lectura que teníem allà, on, uns més aviat altres més a poc a poc, apreníem a llegir. Això sí, en castellà que era més fi. El nostre comportament segur que no era d'allò més bo, perquè la monja que ens donava classes, de la qual lamentablement no puc recordar el nom, ens espenyà més d'una canya molt llarga, des del seu lloc ens arribava a



tots, sobre el cap.

El pati i el petit jardí era un lloc molt agradable. Tenia, i encara té, uns quants passadissos i una pica imitant una cova, forrada de pedres i una imatge d'una Mare de Déu (la de Lourdes, supòs). Dins la pica uns quants peixos de colors donaven voltes i més voltes. Aclucant els ulls encara és possible veure la bellugadissa de nins i nines donant voltes, cantant, cridant i jugant per dins aquest pati.

Les monges feien unes figures d'animals (conillets) amb pasta de galleta que ens agradaven molt. Eren utilitzades per a premiar les nostres bones accions (que també qualche vegada fèiem).

Després de les matances, no podia faltar un present per a elles: una llengonissa, uns botifarrons, un poc de xulla, un poc de llom, etc; així com productes de

l'hort. Aquests

presents sempre eren premiats amb algun conillet, cosa que era molt apreciada per a nosaltres.

Una altra de les funcions socials que realitzaven les monges al nostre poble era la d'assistència mèdica. Feien cures i posaven injeccions, tant a domicili com al convent, a qui ho necessitava. Com a usuari d'aquest servei puc afirmar que m'agradava més l'altre, el de l'ensenyament.

Les festes de caire religiós tenien especial importància en aquell temps. Així Sant Francesc, el convent perteneix a l'ordre franciscana, la festa de la Candelaria, amb processó inclosa, així com altres commemoracions en les quals es feien funcions religioses a la petita capella del convent.

Magí Ferriol.



ALS VEINATS DE MARIA

Escriu aquestes línies amb un elevat grau de tristesa, per la situació política que vivim actualment al nostre poble. Més bé tenc ganas de callar i deixar passar el temps, però em sent forçat a intentar aclarir els embulls on ens han aficat.

Som conscient de què dins el món de les idees polítiques hi trobam molta gent de "pinyó fitxo", intolerants amb les idees dels altres. Per a aquests, les úniques accions o idees vàlides i bones són les seves o les del seu grup; totes les dels altres són dolentes, o falses, o són mentides. Els qui pensin així, val més que no continuïn llegint. Ja sé el que pensaran del que dic, i s'estalviaran una endemoniada.

Hem rebut, el grup IDM i jo, juntament amb UM, l'acusació dels dirigents del PSOE d'haver romput el pacte de gestió de l'Ajuntament, per la nostra oposició al projecte de pressuposts presentats pel batle i així colapsar l'Ajuntament. Això mereix una resposta pública per part del nostre grup.

Crec sincerament que el PSOE amb les seves acusacions i en Rafel Oliver amb la seva dimissió han errat completament el camí. AMB LA SEVA ACTITUD DESPRECIEN ALS GRUPS QUE L'ELEGIREN BATLE I A TOTA LA GENT QUE CONFIAVA QUE LA LEGISLATURA ACABAS AMB EL MATEIX EQUIP DE GOVERN que la començà. I ara, si no volen assumir la seva responsabilitat en la batalla, no poden escampar als quatre vents que la culpa és dels altres.

L'actitud del PSOE des de que ha estat al poder a Maria, no sé si per esser manats de Ciutat o no, s'ha caracteritzat pel seu ABSOLUTISME I MANCA DE COMUNICACIO amb els altres grups municipals, així com també amb les autoritats autonòmiques que no fossin del seu

color, i especialment amb Meridional Mallorca S.A. Sense comunicació no hi ha trobada, no hi ha consens.

Això s'ha demostrat en varis fets: començaren eliminant durant els dos primers mesos les comissions de govern, lloc de discussió i decisió de l'equip de govern, en intent clar de llevar la paraula als altres grups; de les proves i contractació de personal pel menjador ens assebestàreu quan ja estava tot fet, s'ha fet una reunió per a la guarderia sense jo saber res i avui he sentit una crida convocant-ne una altre per a la setmana que ve; convidaren a la gent que feu feina per les festes a una paella, però es veu que el regidor encarregat d'elles no en feu gens de feina perquè el batle no l'avisà, de les visites fetes al Director Provincial del MEC tampoc em diguéreu res, etc. Just són alguns exemples d'aquesta poca voluntat de comunicació.

Ara bé, si la capacitat negociadora i d'arribar a un consens ha estat nul·la no ho ha estat la capacitat embulladora, volent desacreditar al contrari. En això el PSOE ha estat un expert i ha tengut uns excel·lents aliats: el "Diario de Mallorca-Comarca d'Inca" i el "Tots Sants". Pareix que tenen un gran domini de les tècniques periodístiques de la desacreditació i tot això per aconseguir donar una imatge de què ells són els bons i els altres uns mentiders i que no tenen paraula.

I això, com que té uns quants nivells, també ha aparegut el més baix: EL DEL JOC SOTERRANI D'INJURIES I INSULTS ANONIMS.

Malgrat tot el que he expressat abans, de la qual cosa n'està d'acord tot el grup, creim que el nostre camí està amb el PSOE fins que acabi la legislatura.

M'agradaria que les persones que feren gestions per a mantenir

el pacte quan havia d'entrar en Rafel, treballassin amb el mateix afany per aconseguir mantenir-lo ara.

Magí Ferriol

O P I N I O .

LA MAR VA REMOGUDA.

Les aigües de la política municipal van remogudes. Coincidint amb Serafín Núñez, batle de Barbate, que va destapar l'assumpte Juan Guerra, el batle socialista de Maria, Rafel Oliver ha presentat la seva dimissió.

Durant el mandat, la seva actuació pel que fa a "FENT CARRERANY" ha estat més que correcta i mereix que se li reconegui, especialment en l'exposició de Rafel Forteza.

Després de la dimissió, ha realitzat una sèrie de manifestacions als mitjans de comunicació i ha renunciat a participar a un debat a Antena 3 Comarcal amb Magi Ferriol i Miquel Torelló. Culminà amb una roda de premsa a la seu socialista de Ciutat, com si a Maria no hi hagués llocs per fer-la i una intervist a un diari de Mallorca que l'hagués firmat Victoria Prego al mateix Felipe González.

Seguí insistint que no se li havien aprovat els pressupostos que havia presentat per tercera vegada al plenari, va seguir donant la culpa de tot el que passa a dins l'Ajuntament a UM i IDM i com a cosa novedosa va afirmar que anava embalat cap a una majoria absoluta a les properes eleccions municipals i que per això li han tallat les cames. El PSOE passava de tenir 2 regidors a tenir-ne 5 en tan sols mig any de feina. Si tot això serveix per mantenir alta la moral de la tropa em sembla molt bé, sobretot aquests dies que Cabrera ha estat declarat "parc nacional militar" pels socialistes-ecologistes de Madriz.

Als assistents a la roda de premsa no sé que els semblà el monòleg d'en Rafel, a mi, sincerament, la cirera de la campanya d'intoxicació informativa del PSOE. Per una persona que just ve al poble de Maria a cobrir informacions i a uns lectors que no viuen entre nosaltres i tenen la sort de tenir un batle socialista immunitzat de certes crítiques periodístiques, els degué parèixer que tenia més raó que un sant. La política socialista de xerrar fort i primer que ningú, en el mitjà informatiu de torn,

d'allò que els interessa, dins les files socialistes i a Ciutat, ha sonat a música.

L'actuació del grup socialista, no vull personalitzar les culpes, a l'hora d'emetre informació ha estat del tot singular. Han trobat ressò a les seves veus en una diari on el responsable ha estat cap de premsa del partit i amb un redactor al qual li agrada més una bona discussió que un bon sopar i que ha obviat disputes i rancors anteriors. Per altra banda, pareix que una amistat ha fet que les pàgines d'un altre diari acollissin les fòbies i desencants del PSOE de Maria. Aquests dos han tengut fins i tot el privilegi de rebre algun fax, a hores no de feina, a la Casa de la Vila per tal d'esser els primers en tenir el que per Madriz es diu "filtraciones".

La ràdio nacional i la delegació estatal de la televisió han estat copades així com un altre diari de tradició i ara en hores un tant baixes.

Els altres, no hem tengut tanta de sort. Ara em ve a la memòria el dia després de la dimissió quan a Antena 3 Comarcal va declinar xerrar fins ala celebració de la roda de premsa, cosa que va esser respectada, i l'endemà un dels diaris ressenyats, abans de la roda de premsa, assegurava tenir manifestacions seves sobre el per què de la dimissió.

La Comissió d'Informació de l'Ajuntament des del principi de la legislatura va tenir convocada un reunió els dissabtes a la Casa de la Vila per tal de contestar a les preguntes que es fessin sobre l'actualitat municipal i casualment ha estat rebutjada sempre pels mitjans "pro" que han begut en altres fonts. La reunió ha caigut en desús i la comissió segueix en vigor fins a la nova elecció de batle. Un batle que segons pareix serà del PP, rival natural del PSOE i més, per desgràcia, al nostre poble.

En torn a la seva dimissió, el batle ha insistit que estava escrit que en la passada Comissió de Govern del dia 23 d'agost s'havia arribat a l'acord que s'aprovarien els pressupostos municipals, estàs en poder de l'Ajuntament o no el ja famós aval de Meridional Mallorca, oblidant que en una comissió no es pot

avançar un acord que és competència del ple. Darrerament ja no ho deia, emperò la cançó està enregistrada. En política a vegades un el s'ha de rompre i ha d'afluïxar un poc. Record que el grup socialista no va votar a favor de les Normes Subsidiàries i un diari de Mallorca va armar un ciri per acorralar en Magi Ferriol. Finalment les NNSS foren aprovades sense el vots socialistes i amb insinuacions de pactes i compensacions.

Des del principi de la legislatura, les fòbies socialistes cap als Independents i en especial cap a en Magi Ferriol han estat clares. Quan va sortir la seva candidatura com a cap de llista, ja deien que tenia molta mala fama entre els al.lots de l'escola i el seus pares, i li veien un futur negre. Més endavant, les crítiques a tot que ha fet, i amb ell els Independents, han estat variades, fins hi tot a les pàgines de "FENT CARRERANY", la revista anomenada "dels Independents" o "oficial" i no diguem a "l'altra".

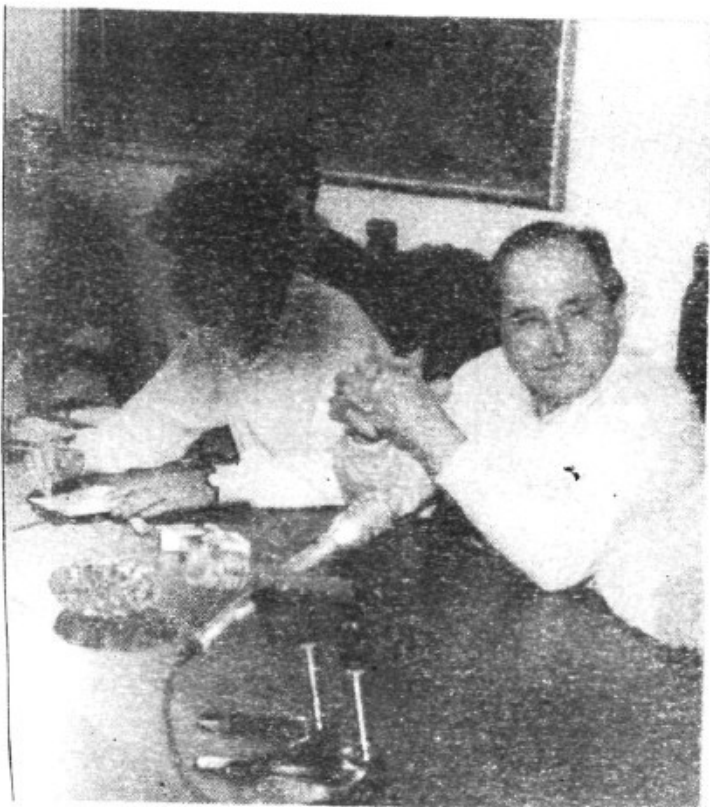
N'Oliver, de sempre ha estat una persona respectada per les crítiques a les seves gestions, jo el primer. Ha tengut l'habilitat del "dribling" en els assumptes que no li han convengut. Ha gaudit fins i tot del respecte dels que eren criticats, moltes de vegades sense raó, pel seu entorn. Durant el seu mandat ha gaudit del recolzament d'estaments locals significatius i ha intentat sobretot guanyar-se la gent de la Tercera Edat, fins al punt que, excepte els administratius, fins i tot els funcionaris municipals treballen dins una estructura precària de menjador social, que em sembla bé, suplint el servei a domicili i deixant de banda altres feines dins el poble. Ha aconseguit i s'ha reconèixer, una subvenció d'un 60% per part de l'INEM i la resta l'haurà d'aportar l'Ajuntament, per 2 places al menjador i 4 de treballadores familiars. Aquestes a partir del primer d'Octubre queden assumides per la Mancomunitat del Pla. Segons pareix les places ja han estat concedides, segons ha reconegut el propi Oliver, i no ha estat feta pública la seva convocatòria. Els noms de les treballadores està en boca de la gent, inclús es diu que algunes just es feren un contracte de 3 mesos a la zona turística on treballaven i ara estan a l'atur. A més, l'Ajuntament no ha fet les contractacions a través a "l'Oficina de Empleo", on s'han apuntat després de tenir el lloc de feina assegurat.

Ara apareix com un tort en el país dels cecs i la tropa aguanta la moral cap al triomf final. El rentar-se les mans no sempre lleva la brutor.

A les escoles s'han fet unes obres al banys que no tenien partida pressupostada i ja estan acabades. S'han donat quantitats a compte de subvencions a entitats, sense passar per Comissió de Govern (no és el cas de FENT CARRERANY), i a l'Ajuntament es van rebent factures sense consignació pressupuestària, el que implica que tampoc podien esser ordenades i en conseqüència pagades. No m'estranyaria que els propers pressupostos del nou batle fossin aprovats amb els vots socialistes o almenys rebuts amb alegria, per així poder fer front al compromisos adquirits. De tot això en trec que la falta d'aprovació del pressupost just és una excusa per quedar com l'innocent de la pel.lícula.

Vull destacar que un destacat representant del PSOE local va tirar un pesseta a en Magi Ferriol al termini del ple del dia 17. Consider això una actuació denigrant i significativa d'una persona de la que no s'ha posat en dubte on es guanya les sopes per mantenir la seva família, ni com. Un partit amb història no es pot permetre llenegades d'aquestes.

Jaume Mestre i Llompart



PROBLEMÀTICA DELS JOVES ALS PAÏSOS CATALANS 2.

Continuació:

1.f.Ecologia:

Si hi ha un apartat (dades i enquestes diferents ho demostren), que preocupa els joves de Mallorca, és el referent a la defensa del paisatge, la natura, l'ecologia.

Aquest cinquè apartat del treball gira a l'entorn d'aquest tema. Des de problemes puntuals a Mallorca, fins a temes que afecten tota la humanitat, els nostres joves opinen sobre la qüestió.

La primera pregunta feia referència al fet de seguir urbanitzant Mallorca. Un 93% de les dones es declaraven totalment contràries amb la situació actual, mentre que les respostes dels homes que es declaraven en contra de seguir amb les urbanitzacions, només arribava a un 79%.

Sobre el futur que li espera a Mallorca les dones segueixen essent les més pessimistes. Un 91% de les enquestades pensa que el futur és molt negre, mentre que només un 75% dels homes pensa el mateix. En relació a aquesta pregunta hi havia una resposta complementària: el per què de la seva opinió. Aquí la varietat de les respostes ha estat molt àmplia, però la majoria han coincidit que no s'ha sabut equilibrar l'oferta amb la demanda turística, i que la culpa ha estat dels mateixos mallorquins.

L'intent d'urbanitzar Cala Mondragó (tema d'actualitat en el moment de fer-se aquesta enquesta) era la següent pregunta. Novament són les dones les més crítiques amb la qüestió. Un 93% d'elles s'hi mostren totalment contràries, mentre que les veus masculines en contra només arriben al 76%.. Les respostes complementàries oscil·laven entre la barbaritat del fet i el fet de ser una cosa positiva, sempre que no es destrossàs el paisatge.

El tema de les centrals nuclears segueix la pauta de les preguntes anteriors. Un 93% de les respostes femenines són en sentit contrari al seu ús i només un 4% a favor, mentre que un 24% d'homes es declara a favor d'aquesta font d'energia.

La darrera pregunta d'aquest apartat és la que mostra major unanimitat en les respostes. El tema de La Capa d'Ozó i la seva deterioració preocupa en més d'un 90% els dos col·lectius. Com a resposta complementària afegixen la voluntat de no utilitzar els productes que la fan malbé.

Es Trencamondragó
G.O.B. ASCO
GREENPEACE

1.g.Consciència Nacional:

El grau de consciència nacional dels joves ocupa aquest apartat. També hi han col·locat una pregunta referida al grau d'acceptació de la Mili, que potser hauria d'ocupar un altre apartat.

La primera pregunta feia referència al desig d'uns Països Catalans independents. Les respostes són molt equilibrades entre els que ho veurien amb bons ulls, els indiferents i els que no ho troben bé. Així un 38% opina que estaria bé, un 27% diu que no i un 33% es declaren indiferents.

El grau d'espanyolitat dels enquestats també demostra que les coses han canviat i que aquests temes ja no els marquen tant com abans. D'aquesta manera un 68% de dones i un 61% d'homes confessen sentir-se espanyols, mentre un 23%



d'al.lotes i un 32% de joves diuen el contrari. La resta es mostra indiferent.

La pregunta següent era què opinaven del fet que prop d'un 80% dels doblers que pagam d'impostos se'n vagin cap a Madrid sense que intervinguem en la seva administració. Un 85% pensa que això no està bé. Un 10% pensa que està bé per un principi de solidaritat. D'altres pensen que tant "xupen" els de Madrid com els d'aquí i es declaren indiferents.

La Mili era el tema següent. Un 19,5% es declaren a favor de la Mili, un 67,5% en contra i a un 13% no els importa massa. El percentatge d'homes que n'estan a favor és superior al de les dones. També el percentatge de dones que es declaren indiferents davant del tema és molt superior al dels homes.

La frase "Todo por la Patria" és objecte de valoració a la pregunta següent. Les respostes són molt variades, però un 64% pensen que no és més que una bajanada. És curiós constatar com un 20% d'al.lotes declaren no sebre què respondre.

La darrera pregunta d'aquest apartat els demanava que diguessin amb quina bandera s'identificaven. Un 31% s'identifiquen més amb la mallorquina, un 31,5% amb l'espanyola i un 23,5% amb l'estelada, senyera o quatribarrada. En aquest darrer

apartat les respostes femenines i les masculines són molt diferents. Hi ha un 30% de respostes femenines en aquest sentit, per només un 17% de masculines. Un 5,5% s'identifiquen amb la bandera del seu poble. També s'ha de dir que hi ha un percentatge del 9% d'homes que no s'identifiquen amb cap bandera, i un 4% ho fan amb la bandera blanca, símbol de la pau i l'amor.

1.h. Religió:

El tema de la religió en el seu sentit més ampli, interessa els joves molt més del que pugui semblar. La recerca d'altres valors que els puraments materials també és una constant de la joventut actual.

A la pregunta de si els joves creuen en Déu, més de la meitat confessen que sí, en un percentatge superior en les dones, un 61%, que en els homes, un 46%. Els que diuen clarament que no són majoritàriament els homes, prop d'un 20%, mentre que només, un 11% de dones admeten que no hi creuen. Un 26% confessen no sebre que contestar, no n'estan segurs.

Si creuen o no en l'Església Catòlica és l'objecte de la següent pregunta. Un 44% diuen que sí que hi creuen. Un 34% diuen clarament que no, i la resta confessen que el tema no els interessa.

Apar a missa i el per què formava la pregunta següent. Un

PROBLEMÀTICA DELS JOVES ALS PAÏSOS CATALANS

27% de dones diuen anar a missa normalment, un 41% hi van de vegades i un 31% diu que no hi va mai. D'homes que hi van regularment només n'hi ha un 21%, un 32,5% de vegades i un 46,5% diu que no hi va mai. Aquesta pregunta anava acompanyada d'una altra adreçada als que confessaven anar a missa, per què ho feien?. Les respostes entre els homes i les dones resultaren molt semblants. Un 53,5% explicaren que hi anaven per voluntat pròpia, un 30% per costum i un 6,5% per pressió familiar. És a dir que gairebé la meitat dels que hi anaven no era per iniciativa pròpia.

Un total de 36 persones, un 41,5%, se sentien decebudes o enganades per l'església catòlica. Els motius d'aquesta afirmació eren molt diversos. Un 58% deien que era perquè l'església, en general, no feia allò que predicava. Un 24% opinava que l'església només cerca duros. Un 12% se sentia decebut per la política interna del Vaticà.

La darrera pregunta feia referència a un tema permanentment qüestionat: què hi ha darrera la mort?. Segons els joves d'ara hi ha un 25% de dones que diuen que hi ha

una altra vida, un 31% creu que no hi ha res i un 41% confessa que no ho sap. pel que fa als homes, un 28% pensa que no hi ha res, un 26% diu que hi ha una altra vida i un 29% diu que no sap què contestar.

TRES GRANS TEMES QUE AFECTEN LA JOVENTUT ACTUAL

Un segon bloc de preguntes incidia en tres aspectes claus per a la joventut actual: l'atur, la droga i la comunicació, amb els pares, sobretot.

2.a. Atur:

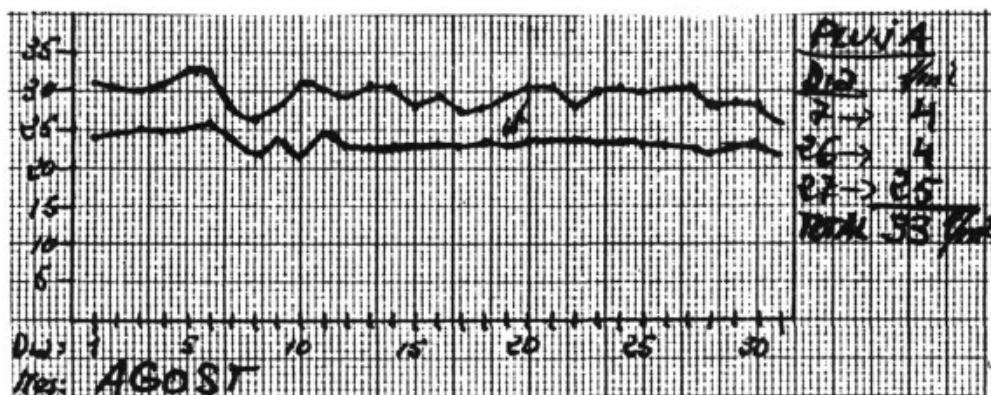
Dues eren les preguntes que anaven referides a aquest tema. La primera era de quina manera els enquestats resoldrien aquest problema, i la segona l'opinió que tenien sobre les actuacions del govern, en aquest mateix sentit. A la primera pregunta, quasi la meitat de les respostes femenines manifestaven el seu desconeixement sobre la solució a adoptar. Crear llocs de treball, però sense especificar com, ha estat la resposta d'un 31% de dones. La resta, molt variada, anava des de les que opinaven que el problema no tenia solució, fins als que pensaven que la gent que no treballava era perquè no cercava feina. Les respostes dels joves no eren massa discrepants. Un 41% d'ells també confessaven que no sabien com solucionar el problema. Un 16% pensaven en crear feina en activitats públiques, o senzillament, un 13%, creant llocs de treball. Les altres respostes també eren molt variades.

Francesca Font i Miquel
Mà Margalida Jordà i Bauçà
Mà del Mar Ribas i Mas
Gabriel Vanrell i Mascaró
Catalina Pericàs i Marín
Catalina Ramis i Ramon



(Continuarà.)

EL TEMPS



CORREU

OBERT

BON DIA, RAFAEL

Fa sis mesos que vaig saludar-te amb un "Bon dia", i ara ho torn a fer. La teva entrada com a batlle fou difícil i et donaren un vot justat, i no tots. Ara, a l'hora d'aprovar els pressupostos t'han negat el vot tres vegades. És clar que a la tercera ja era hora de dimitir. Enhorabona!

La fosca ha tingut més força que la llum; el joc democràtic està servit.

Si mal no record, tu aprovares els pressupostos dels altres pactants a la primera i els deixares amb les mans lliures perquè poguessis treballar, però a tu te les han fermades i un home de la teva mida no pot ser esclau. Has tengut maneres de deslligar-te i deixar la Casa de la Vila en llibertat perquè pugui caminar.

Els diners no t'han vençut; Montblanc, no t'ha al·lucinat. El poble ha pesat més i ha pesat tant que has consentit dimitir abans de vendre'l.

Una part del poble t'ha entès molt bé i una altra part no sap massa bé el que ha passat i el perquè de tot això.

La veritat, l'honradesa, la llibertat, la justícia, l'amor al poble, pot fracassar a la curta, però a la llarga, naixerà, encara que hagi de sortir de dins les cendres.

Pere Fons i Pascual.

TEMPS PASSAT

OCTUBRE de 1.986

- Va de comparacions.
- El valor de la lectura en l'educació.
- Cercant la nostra identitat.
- Com ens anomenam.
- La degradació de l'entorn natural.
- La salut ho és tot. El malalt bronquític.
- Les centrals nuclears.

OCTUBRE de 1.987

- Portada: Fotografia de quan es feia l'escola de nins.
- Comentari sobre les Festes.
- Els dos sopars.
- Tensió en el meló.
- Qüestionari sobre les passades Festes.
- La columna de la llengua.
- La nicotina.
- Els plataners.
- 5è. Torneig de Futbol-Sala "FENT CARRERANY".

OCTUBRE de 1988:

- No hi ha més cec que qui no hi vol veure.
- Restes Prehistòrics.
- Exposició itinerant del Museu H.C. Andersen d'Odense (Dinamarca) a Maria de la Salut.
- Els bolets.
- Premis 31 de Desembre.
- Les Herbes.
- Casa de la Vila.

OCTUBRE de 1.989:

- Civisme a Maria.
- Homenatge a l'amo En Xesc de Son Cloquis.
- El vell marí.
- 29 d'Octubre eleccions generals.
- Correu Obert.
- Piscina Municipal
- Festes passades
- Sa Xerradeta amb l'amo en Bernat Quetglas

DEMOGRAFIA

ENS HAN DRIXT

L'amo En Lluç Fiol Mas, que morí el passat 5 de Setembre a l'edat de 99 anys. Vivía al Carrer Major, 16.

Madò Antònia Pastor Bergas, que morí el passat 5 de Setembre a l'edat de 71 anys. Vivía al Carrer de Sa Raval, 87.



Madò Catalina Carbonell Bibiloni que morí el passat 8 de Setembre a l'edat de 79 anys. Vivía al Carrer Major, 7.

L'amo En Joan Gelabert Carbonell "De Roqueta", que morí a Santiago de Compostela el passat 12 de Setembre a l'edat de 71 anys.

Que descansin en PAU.

BENVINGUTS

Aquest mes no podem donar la benvinguda a cap nou mariando. No sabem si n'ha nascut cap ja que ni ens ho han fet saber ni l'han inscrit a l'Ajuntament.

JA L'HAN FETA

En Pere Carbonell Rosselló i N'Antònia Bibiloni Colombram, que es casaren a la nostra parròquia el passat dia 23 de Setembre

En Guillem Ferriol Negre i Na Catalina Inès Galmés Quetglas, que es casaren a la nostra parròquia el passat dia 23 de Setembre.

Que el vostre amor no acabi mai.



SERVEIS SANITARIS

Dies Localitat Telefons

DILLUNS MARIA 52 52 65

DIMARTS LLORET 52 02 78

DIMECRES COSTITX 51 31 57

DIJOUS LLUBÍ 52 22 61

DIVENDRES SINEU 52 08 18
52 02 92

CAPS DE SETMANA.

Els caps de setmana varien els torns de guàrdia per la qual cosa s'han de consultar els pasquins a llocs públics, Ajuntament, Unitat Sanitària, Apotecaria, per saber el que pertoca. El servei és des del dissabte a les 14 hores fins al diluns a les 9 hores.

MARIA

AJUNTAMENT: 525002
Fax 525194

NETGE: 525265
APOTECARIA: 525020
ESCOLA D'ALT: 525083
ESCOLA DE BAILL: 525252
CA SES MONGES: 525144
LOCAL 3ª EDAT: 525564
PARROQUIA: 525033

GESA INCA
AVARIES: 500700

BOMBERS: 085

AMBULATORI
D'INCA: 502850

SOM DURETA: 239447

AMBULANCIES S.S 502850

(Inca)
AMBULANCIES: 200362

Carrerany

Esportiu

FONTHISA HA COMENÇAT LA TEMPORADA

Per l'equip de futbol de FONTHISA, la temporada 1990/91 ja ha començat. D'ella ja s'han jugat 2 partits i a la classificació ja és té un punt, aconseguit gràcies a un empat dins Maria. Així i tot no podem dir que la trajectòria sigui negativa. El pocs temps de competició i la fortalesa del contrari amb els que s'ha jugat s'ha de tenir en compte.

De moment i a falta d'alguns fitxatge, els jugadors que formen la plantilla són el següents: Xisco Castelló, Sebastià Cifre, Carles Font, Joan Torelló, Joan Mas, Joan Morey, José Martínez, Rafel Oliver, Damià Bergas, Jaume Mestre, Gabriel Frontera, Bartomeu Quetglas, Pep Bergas, Ramon Porcel, Pere Font i Manuel Garrido. Un total de setze, que en principi pareixen pocs. L'entrenador és Jaume Bergas, històric jugador del F.C. Mariense que ha estat molt ben acollit pels jugadors i s'entrena el dimarts o dijous, assistint per ara una mitjana de 8 jugadors.

Els partits com a l'anterior temporada es juguen els dissabtes capvespre al Poliesportiu Municipal.

FONTHISA -2 CAF. LA PENYA -2

FONTHISA: S. Cifre, C. Font, J. Mas, J. Morey, J. Martínez, J. Mestre, D. Bergas, G. Frontera, R. Porcel, P. Bergas i P. Font.

Substitucions: J. Torelló per J. Martínez, T. Quetglas per P. Bergas i X. Castelló per S. Cifre.

El coincidir el partit amb les Festes de la Mare de Déu, gran assistència de públic al camp. Començà marcant l'equip foraster, avantatge que aviat va esser igualada i superada pels locals gràcies a dos bonics gols de P. Font i R. Porcel. A poc de finalitzar la primera part, en la qual FONTHISA va jugar molt bé ja que podia aguantar físicament, empatà de penal

un tant rigorós, l'equip de Sa Pobla. A la segona part, els visitants empenyeren sense poder desnivellar el marcador i si bé gaudiren de clares oportunitats, els de FONTHISA gràcies a contraatacs arribaren algunes vegades a la meta rival, on ja faltaven les forces en els darrers metres. Arbitratge correcte de Gabriel Mir, que no mostrà cap targeta.

MADERAS FULLANA -8 FONTHISA -2

FONTHISA: X. Castelló, J. Torelló, M. Garrido, J. Mas, J. Morey, J. Mestre, D. Bergas, G. Frontera, R. Porcel, P. Bergas i P. Font.

Substitucions: C. Font i R. Oliver per M. Garrido i J. Torelló al descans.

FONTHISA just va poder aguantar la primera davant l'equip de Manacor. Aquesta va acabar amb un estret 3-2 marcant pels visitants P. Bergas i G. Frontera. A l'inici de la segona part un clar error de J. Mestre a la treta d'un córner, al primer minut va rompre el plantejament i a partir d'aquí cada jugador feia la guerra pel seu compte amb el resultat final. L'equip de Maderas Fullana està cridat a esser un dels favorits, principalment en el seu camp de grans dimensions. L'àrbitre mostrà targetes a J. Mas i J. Morey i la seva actuació va esser decisiva en els dos primers gols locals. Mal arbitratge tenint en compte la diferència entre un i altre equip.

El partits del mes d'Octubre són els següents:

06.OCT.90	MEDITERRANEO - FONTHISA
13.OCT.90	FONTHISA - CA SA MISS (16'00)
20.OCT.90	HOTEL HELIOS - FONTHISA
27.OCT.90	FONTHISA - CICLOS MARIN (16'00)

Jaume Mestre.

Carrerany

Esportiu

FESTES PATRONALS

Com cada any, el Club Ciclista de Maria de la Salut es va sumar a la celebració de les Festes Patronals de la Mare de Déu amb l'organització d'una jornada de competicions ciclistes a la qual hi participaren alevins, infantils, socials i veterans.

Per començar, competiren els alevins. Foren sis els participants i el mariano Llorenç Seguí, no va tenir oposició essent el guanyador de la carrera, mentre que Guillem Mas (A.C. Sineu) es classificà quart.

Tot seguit, corregueren els infantils amb set corredors a meta. El nostre representant Daniel Estarellas va estar molt prop de la tercera posició, però, finalment s'hagué de conformar amb la quarta plaça. El guanyador en aquesta categoria fou el corredor José Ribas.

Les dues curses següents foren pels ciclistes locals dividits en dos grups: menors i majors d'onze anys. Dels primers foren vuit els participants i la victòria final va esser per Miquel Mas Ferriol, seguit per En Bernat Alzamora i En Pau Pira. Dels majors d'onze anys, Joan Seguí va esser el que va guanyar, seguit de N'Antoni Obrador i En Rafel Mas. En aquesta prova hi participaren un total d'onze ciclistes.

La prova disputada en darrer lloc fou la de socials i veterans, amb un total de vint-i-vuit participants que feren quaranta voltes al circuit urbà. Jaume Fullana i Joan Gelabert doblaren a tots els restants corredors, motiu pel qual ocuparen les dues primeres places. No tengueren el seu dia els corredors del nostre club. Manuel Fernández fou novè i el millor dels nostres participants, mentre que Ferriol Colombram es classificà onzè. Simó Darder i Tomeu Arbona abandonaren abans de finalitzar.

Les classificacions de les distintes curses foren aquestes:

ALEVINS:

- 1- Llorenç Seguí (Jumbo Tours) 5 p.
- 2- Antoni Oliver (McDonalds) 3 p.
- 3- Ant. Martorell (C. Gomila) 2 p.

- 4- Guillem Mas (A.C. Sineu) 1 p.
- 5- Magdalena Real (Bar Tolo's) 0 p.

INFANTILS:

- 1- José Ribas (Cicles Blando) 10 p.
- 2- Antoni Crespi (McDonalds) 5 p.
- 3- Emili Genovard (C. Gomila) 5 p.
- 4- Daniel Estarellas (J. Tours) 3 p.
- 5- Francesc Martorell (C. Gomila) 0 p.

SOCIALS I VETERANS:

- 1- Jaume Fullana (T. Torrens) 20 p.
- 2- Joan Gelabert (T. Torrens) 16 p.
- 3- Pep Quintana (T. Arenal) 8 p.
- 4- V.J. Riera (T. Torrens) 7 p.
- 5- Ant. Jiménez (T. Torrens) 7 p.
- 9- Manuel Fernández (J. Tours) 3 p.
- 11- Ferriol Colombram (J. Tours) 0 p.

LOCALS (-11):

- 1- Miquel Mas Ferriol
- 2- Bernat Alzamora
- 3- Pau Pira
- 4- Antoni Carbonell
- 5- Antoni Martí
- 6- Guillem Mas
- 7- Miquel Mas
- 8- Mateu Quetglas

LOCALS (+11):

- 1- Joan Seguí
- 2- Antoni Obrador
- 3- Rafel Mas
- 4- Antoni Gelabert
- 5- Simó Font
- 6- Pere Femenias
- 7- Josep Ginard
- 8- Gabriel Quetglas
- 9- Francesc Martí
- 10- Joan Ferriol
- 11- Tomeu Ferriol

Carrerany

Esportiu

UN CICLISTA DE MARIA A UN MUNDIAL

Quasi coincidint amb les festes patronals de la nostra localitat, Antoni Mulet va participar a la tercera edició del Campionat del Món de Ciclisme Universitari com a membre del combinat nacional d'Espanya, competint a l'especialitat de persecució olímpica i aconseguint pujar al pòdium després d'una gran carrera que li va permetre ocupar la tercera posició i aconseguint la medalla de bronze. L'esmentat campionat es va celebrar al Velòdrom Municipal de Ciutat.

La participació d'Antoni en aquest mundial no ha estat fàcil. Foren moltes les traves i obstacles que va haver de salvar per tal d'aconseguir la seva inclusió dins la llista de ciclistes universitaris. Uns tràmits burocràtics que a les altres províncies espanyoles

foren molt senzills i que a la nostra, essent l'organitzadora, ningú en sabia res.

Aconseguida la participació al mundial, la següent sorpresa va sorgir quan es va conèixer que n'Antoni havia estat seleccionat per córrer a la pista quan mai no ho havia fet. Però el mariando va superar els mals moments del principi i es va entregar totalment a la preparació de la preparació olímpica. Els seus companys foren Angel Seco, Jacobo Bernàdez i Juan M. Galdós. Tots junts aconseguiren la tercera posició i la medalla de bronze del mundial.

La primera medalla "mundialista" que aconsegueix un ciclista de Maria de la Salut en tota la seva història. Esperem que no sigui la darrera. Enhorabona.

Tomeu Arbona.



Carrerany

Esportiu

INTENSA ACTIVITAT DEL CLUB D'ESCACS

Aquest any el Club d'Escacs Maria ha organitzat, per primera vegada, un torneig individual obert per a tota l'illa, els resultats del quals eren oficials i vàlids per l'ELO.

30 escaquistes lluitaren en un Torneig que ja és considerat com el segon de Mallorca de les seves característiques, després del de Santa Margalida.

Dels participants s'ha de destacar: un escaquista brasiler, un Mestre Balear (Rafel Garcias), l'aparellador de Maria, en Joan Fiol (un dels millors jugadors actuals de Mallorca i que aconseguí el subcampionat), així com l'extraordinària participació del poble de Felanitx, amb un total de 9 jugadors. També en vengueren d'Andratx, de Ciutat, d'Alcúdia i de Santa Margalida.

La participació del nostre poble va ser esplèndida; 12 jugadors, amb un sisè i un setè lloc d'en Jeroni Bergas i d'en Gaspar Mas, amb 4 punts sobre sis partides jugades.

El gran triomfador va ser n'Alejandro Martínez, un jove de desset anys que ja està considerat com un dels millors escaquistes de Mallorca i amb un futur realment impressionant. Es pot dir que guanyà amb autoritat i fins i tot amb comoditat; no perdé cap partida i només entaulà la darrera, perquè ja en tenia prou per quedar campió.

Dels escaquistes de Maria dir que el sisè lloc aconseguit per en Jeroni Bergas li serví per proclamar-se Campió de Maria, malgrat el seu empat a quatre punts amb en Gaspar Mas. El tercer marier va ser el jove Xisco Mestre, la gran esperança dels escacs de Maria, el qual aconseguí el dotzè lloc, empatat amb el vuitè, en Miquel González, Secretari de la Federació Balear.

II TORNEIG MARE DE DÉU PER EQUIPS

Dins del marc de les Festes de la Mare de Déu, se celebrà, en la modalitat de partides semi-ràpides, el segon torneig



per equips. Hi prengueren part els equips d'Andratx, Porreres, Anem (Palma) i Maria.

La rapidesa de les partides donà una gran espectacularitat al joc, cosa no massa usual en aquest esport. La preparació dels andritxolers en aquest tipus de partides va ser fonamental per aconseguir el primer lloc. Porreres aconseguí el segon lloc i l'Anem de Palma el tercer. El club d'escacs de Maria, més inexpert en aquest tipus de partides donà la cara dignament a pesar de quedar els darrers.

Carrerany

Esportiu



Al final, a la Plaça des Pou se celebrà un fi de festa amb l'entrega de trofeus dels dos campionats que el Club d'Escacs de Maria havia organitzat.

NOTÍCIES D'ESCACS. NOTÍCIES D'ESCACS.
NOTÍCIES D'ESCACS.

-Durant el mes d'Agost s'ha celebrat el III Open Santa Margalida, en el qual el Mestre Internacional Soviètic Sonnen ha assolit el campionat per mig punt davant en J.R. Galiana. De 46 participants, 7 eren de Maria. El millor va ser en Jeroni Bergas que ocupà el 18è lloc.

-A Ca'n Picafort els escaquistes amb més futur de la nostra illa, assistiren a un curset intensiu dirigit pel soviètic Boris Zlotnik, professor de l'Escola Kasparov. Entre els convidats, el marier Xisco Mestre.

-El dia 15 d'Agost i l'1 de Setembre, en Bris Zlotnik realitzà dues simultànies a 25 taulers. Gaspar Mas, Xisco Mestre,

Pere A. Alomar, Jeroni Bergas, Miquel Mascaró i Pere A. Buñola foren convidats a participar-hi. En Xisco Mestre i en Miquel Mascaró aconseguiren dues taules històriques.

-El club d'escacs So n'Oliva organitzà el passat 6 de Setembre un torneig de partides ràpides a 5 minuts. En Joan R. Galiana es proclamà campió amb 9 punts, en segon lloc n'Alejandro Martínez; i per no perdre el costum de participar a tots els torneigs que s'organitzen a l'illa, dos escaquistes mariers hi participaren, n'Enric Pozo amb un desè lloc i trofeu al primer local de So N'Oliva i Miquel Mascaró, dotzè.

-Davant la gran empena que els escacs estan agafant a Maria, enguany seran tres els equips que participaran a les competicions mallorquines. Un total de vint jugadors masculins i tres femines, seran els nostres representants.

ENRIC POZO

FEIM CARRERANY.

El mes passat i com tenim per norma, no sortirem d'excursió ja que la data sol coincidir amb les Festes Patronals del poble.

A la darrera revista vos feia la sol·licitud de possibles excursions futures, no me n'ha arribada cap i com que encara no s'ha fet la reunió de la Junta de l'Associació, encara no tenim feta la programació de les excursions de cara a la temporada Tardor-Hivern.

Així doncs, de cara al mes qui ve en recuperarem una que teniem programada pel mes de Juny, concretament, l'anada al "Castell d'Alaró".

El castell d'Alaró



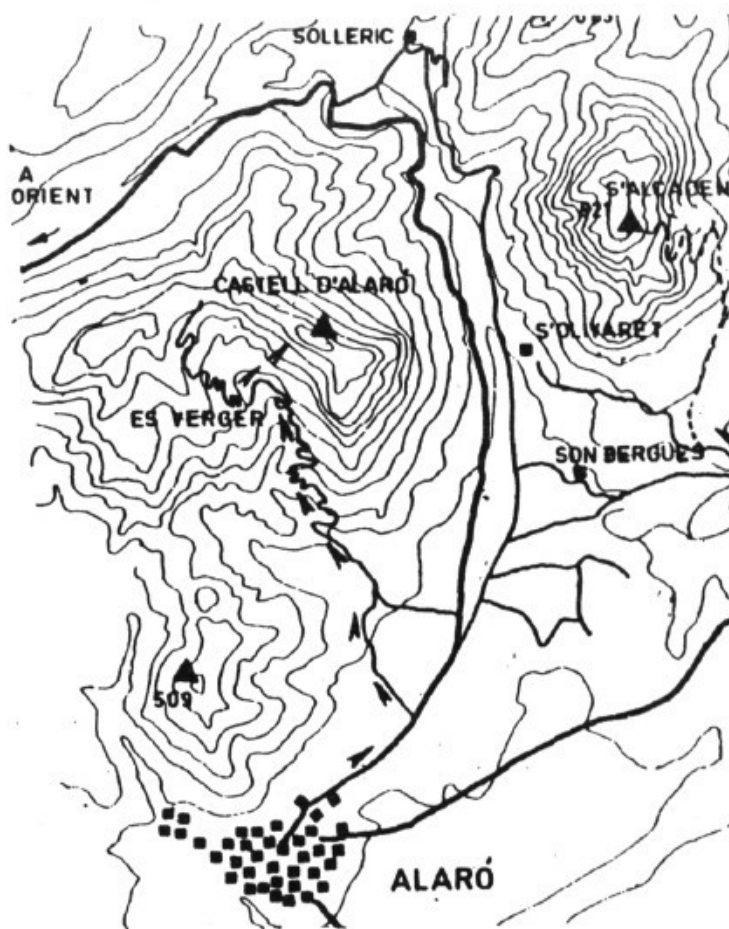
Vista aèria de l'entrada i ruïnes del castell.

El Castell d'Alaró és un dels tres castells roquers de Mallorca. És anterior

a la conquesta de Mallorca i és famós per la resistència que en ell feren En Cabrit i Bassa en front de les tropes del Rei Alfons III d'Aragó que els va fer morir torrats.

El castell és avui en ruïnes i ocupa pràcticament tota la mola del Puig d'Alaró que té 820 m. d'altitud i està envoltat de penyassegats altíssims.

ITINERARI:



El trajecte des d'Alaró és de 7 Km. i la pujada permet contemplar molt belles panoràmiques del Pla de Mallorca fins a Ciutat i les impressionants perspectives que des del cim del puig es disfruta sobre l'avall d'Orient i el massís central de la Serra de Tramuntana, com el Puig Major.

La sortida serà de la Plaça des Pou a les 9 h. del Diumenge, dia 14 d'Octubre.

Onofre Sureda Ribas.